

Posudek vedoucího diplomové práce

Vysoká škola:	Univerzita Palackého v Olomouci
Fakulta:	Právnická
Katedra:	Katedra mezinárodního a evropského práva
Diplomantka:	Bohumila Políánová
Téma diplomové práce:	Sexuální zneužívání a vykořisťování během mírových operací OSN
Vedoucí diplomové práce:	JUDr. Martin Faix, Ph.D., MJI
Oponent diplomové práce	JUDr. Pavel Bureš, Ph.D., DEA

Výběr tematiky práce a její aktuálnost a novost

Diplomantka se zabývá ve své diplomové práci problematikou, která je aktuální jak z hlediska praxe mezinárodního společenství, tak z hlediska diskurzu v doktríně mezinárodního práva. Navzdory existenci rozsáhlejšího korpusu literatury (zejména zahraniční provenience) nelze konstatovat, že by se jednalo o téma vyčerpané. Právě s ohledem na existenci řady výstupů k této problematice autorka přistoupila již v názvu práce k zúžení tématu. Nevěnuje se tak problematice odpovědnosti, resp. porušování závazků aplikovatelných v mírových misích obecně, ale specifické otázce sexuálního zneužívání a vykořisťování. Zaměření na tuto otázku hodnotím kladně, protože představuje dlouhodobě problematickou a bolestivou stránku mírových misí. Zároveň je nepochybně vhodnou problematikou pro zpracování v podobě diplomové práce.

Formální stránka práce

Z hlediska formálního je diplomová práce zpracovaná na úrovni, která v zásadě odpovídá požadavkům kladeným na tento druh prací a příslušným univerzitním předpisům. Navzdory tomu musím konstatovat, že diplomantka mohla být v tomto ohledu pečlivější. V předloženém elaborátu se vyskytují gramatické chyby, např. chybějící interpunkční znaménka (v několika větách za sebou, str. 34), apod.

Autorka v souladu s citačními normami zpracovala poznámky pod čarou a opatřila práci seznamem použité literatury, ze kterého je patrné, že pracovala s prameny domácí i zahraniční provenience (diplomantka vycházela z relevantních odborných

statí, ale pracovala také s dalšími prameny, co se s ohledem na charakter práce a zpracovávané problematiky jeví jako důležité a správné). Seznam použité literatury ale mohl být s ohledem na existující rozsáhlý korpus zejména zahraničních zdrojů nepochybně obsáhlejší. V některých případech autorka použila staré vydání publikací (David, Sladký, Zbořil, 2008), příp. ne vždy zdroje citovala správně (v textu se na některých místech dovolává ustanovení modelové UN SOFA, jako zdroj ale uvádí jiný dokument, který citované informace pouze reprodukuje, viz např. pozn. pod čarou 55).

Rozsah práce je dostačující, struktura práce v zásadě odpovídá cílům práce. Jako ne zcela logické se ale jeví zařazení některých částí jednotlivých kapitol, resp. některých kapitol samotných: zařazení kapitoly do textu práce, která popisuje konkrétní příklad pojednávané problematiky z praxe je zcela v pořádku, s ohledem na absentující obsáhlejší analýzu tohoto konkrétního případu ale kapitola slouží spíše jako příklad problematiky a její zařazení tak nevyplývá ani ze samotného obsahu a není ani (metodologicky) odůvodněno v úvodu práce. Rovněž názvy kapitol ne zcela vystihují jejich obsah a při pohledu na strukturu práce se tak čtenář orientuje poněkud obtížně.

Souhrnně ale lze konstatovat, že po formální stránce práce odpovídá požadavkům kladeným na psaní kvalifikačních prací dle směrnice děkanky PF UPOL S 2/2010.

Obsahová stránka a charakter práce

Práce je rozčleněna do šesti kapitol. Úvodní kapitoly jsou věnovány definičním otázkám (peacekeeping, vymezení pojmů sexuální zneužívání a obtěžování, atd.). V dalších kapitolách se autorka pokouší představit pravidla aplikovatelná na otázku sexuálního zneužívání a vykořisťování v kontextu mírových misí. Poslední kapitola stručně představuje misi MONUSCO.

Obsahová stránka práce bohužel trpí zásadním nedostatkem, a to je chabé, resp. skoro neexistující vymezení metodologie a potažmo vágní vymezení cílů práce. Cílem autorky patrně bylo představit korpus pravidel aplikovatelných na problematiku a rovněž mechanismy jejich implementace, zejména s ohledem na otázky odpovědnosti. Autorka ale v úvodu hovoří spíše o snaze zabývat se „mechanismy“, či „prostředky eliminace“. Vágnost vymezení cílů práce a chybějící metodologie mají za následek relativně chaotickou strukturu. Zde bych rád uvedl, že z textu práce je patrné, že se autorka v problematice orientuje a že se snaží přistupovat ke zpracování se zájmem, ale uvedené počáteční nedostatky její snahu zhatili. Následkem toho je, že substantiální kapitoly představují směsici právních a mimoprávních (např. Namibijský akční plán), teoretických a implementačních/aplikačních aspektů, roviny aplikovatelných primárních norem i sekundární (odpovědnostní) normativity, odbočení (např. koncept R2P) i naprosto v kontextu problematiky zásadních, ale jen krátce uvedených otázek (např. otázky závaznosti některých dokumentů, o které se při zpracování autorka opírá), a to vše

bez jasnější (alespoň pro čtenáře) vnitřní struktury. Příkladem budiž uvedena str. 18, kde autorka tematizuje závaznost rezolucí Rady bezpečnosti OSN (jaká je relevance této obecné otázky v tomto kontextu?), následně tvrdí, že v praxi jsou to nevládní organizace jako entity, které musí prosazovat dodržování závazků států (znamená to, že se státy takto závazků zbavují nebo jak lze tomuto tvrzení rozumět?). Je „Zvláštní výbor pro mírové operace“ skutečně „zákonodárným orgánem“?

Souhrnně musím uvést, že po obsahové stránce výsledek bohužel neodpovídá snaze, zápalu a energii, kterou autorka práci věnovala a která byla ze spolupráce a komunikace s diplomantkou patrná.

Spolupráce s diplomantkou

Jako vedoucí diplomové práce hodnotím spolupráci s diplomantkou pozitivně, příprava a tvorba diplomové práce byla se studentkou opakovaně konzultována. Jako vedoucí práce mohu potvrdit zájem diplomantky o zvolené téma i snahu o pečlivý přístup při zpracování, který je z předložené práce zjevný, i když bohužel snaha diplomantky nebyla korunována takovým úspěchem, jak by si to kolegyně byla zajisté přála.

Závěr a hodnocení práce

Předložená práce je svým zaměřením zajímavá a aktuální. Samotné zpracování trpí po obsahové stránce některými nedostatky, a to i navzdory nepochybné snaze a zápalu autorky. Obecně lze konstatovat, že diplomantka prokázala schopnost samostatné tvůrčí práce a splnila požadavky standardně kladené na kvalifikační práce v oboru. Na základě výše uvedeného doporučuji diplomovou práci k ústní obhajobě a navrhuji ji hodnotit, za předpokladu, že se studentka vyrovná s připomínkami, klasifikačním stupněm:

C - D

V rámci obhajoby by se diplomantka měla vyjádřit zejména k výše uvedeným aspektům a dále pak k následujícím otázkám:

- 1) Je otázka závaznosti obyčejových pravidel pro mezinárodní organizace jednoznačně mezinárodněprávní doktrínou zodpovězena? Jaké jsou argumenty pro a proti?

V Olomouci dne 08. ledna 2018

JUDr. Martin Faix, Ph.D., MJI